

unfoldingWord® Hebrew Bible

2 Kings

Version 2.1.26

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-28**Date:**

2.1.26**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	2 Kings
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
9	Chapter 10
10	Chapter 11
10	Chapter 12
11	Chapter 13
11	Chapter 14
12	Chapter 15
13	Chapter 16
13	Chapter 17
14	Chapter 18
15	Chapter 19
16	Chapter 20
16	Chapter 21
17	Chapter 22
17	Chapter 23
18	Chapter 24
18	Chapter 25
20	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

2 Kings

Chapter 1

¹ויפֿשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ²ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ³ומלאך יהוה דבר אל־אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך־שמרון ודבר אלהם המבלי אין־אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: ⁴ולכן כה־אמר יהוה המטה אשר־עלית שם לא־תֵרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: ⁵וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה־זה שבתם: ⁶ויאמרו אליו איש | עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל־המלך אשר־שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין־אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר־עלית שם לא־תֵרד ממנה כי־מות תמות: ⁷וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את־הדברים האלה: ⁸ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: ⁹וישלח אליו שר־חמשים וחמשינו ועל אליו והנה ישב על־ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: ¹⁰ויענה אליו וידבר אל־שר החמשים ואם־איש אלהים אני תֵרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותֵרד אש מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיך: ¹¹וישב וישלח אליו שר־חמשים אחר וחמשינו ויען וידבר אליו איש האלהים כה־אמר המלך מה־ה רדה: ¹²ויען אליה וידבר אליהם אם־איש האלהים אני תֵרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך ותֵרד אש־אלהים מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיך: ¹³וישב וישלח שר־חמשים שלשים וחמשינו ועל ויבא שר־החמשים השלישי ויכרע על־ברכיו | לנגד אליו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקרנא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: ¹⁴הנה ירדה אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים ואת־חמשיהם ועתה תיקר נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: ¹⁵וידבר מלאך יהוה אל־אליהו רד אותו אל־תֵרא מפניו ויקום וירד אותו אל־המלך: ¹⁶וידבר אליו כה־אמר יהוה יען אשר־שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין־אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר־עלית שם לא־תֵרד ממנה כי־מות תמות: ¹⁷וימת כדבר יהוה | אשר־דבר אליו וימלך יהורם תחתיו פ בשנת שתיים ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה כי לא־היה לו בן: ¹⁸ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלא־הקמה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁹

Chapter 2

¹ויהי בהעלות יהוה את־אליהו בסערה השמים וילך אליהו וְאִישׁע מן־הגלגל: ²ויאמר אליהו אל־אלישע שבינא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל ויאמר אלישע חיי־יהוה וחי־נפשיך אם־עזבך וירדו בית־אל: ³ויצאו בני־הנביאים אשר־בית־אל אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החשו: ⁴ויאמר לו אליהו אלישע | שבינא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חיי־יהוה וחי־נפשיך אם־עזבך ויבאו יריחו: ⁵ויגשו בני־הנביאים אשר־ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי החשו: ⁶ויאמר לו אליהו שבינא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חיי־יהוה וחי־נפשיך אם־עזבך ויילכו שניהם: ⁷וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על־הירדן: ⁸ויקח אליהו את־אדרתו ויגלם ויכה את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ⁹ויהי כעברם ואלהו אמר אל־אלישע שאל מה אעשה־לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהינא פ־ישנים ברוחך אלי: ¹⁰ויאמר הקשית לשאול אם־תראה אתי לקח מאתך יהי־לך כן ואם־אין לא יהיה: ¹¹ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ¹²ואלישע ראה והוא מצעק אבי | אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: ¹³וירם את־אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הירדן: ¹⁴ויקח את־אדרת אליהו אשר־נפלה מעליו ויכה את־המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף־הוא | ויכה את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: ¹⁵ויראהו בני־הנביאים אשר־ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו וישתחוּו־לו ארצה: ¹⁶ויאמרו אליו הנה־נא יש־את־עבדיך חמשים אנשים בני־חיל ילכו נא ויבקשו את־אדניך פ־נשאו רוח יהוה וישלכוהו באתד ההרים או באתת הגאות: ¹⁷ויאמר לא תשלחו: ¹⁸ויפצרו־בו עד־בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה־ימים ולא מצאוהו: ¹⁹וישובו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא־אמרתם אליכם א־לתלכו: ²⁰ויאמרו אנשי העיר אל־אלישע הנה־נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: ²¹ויאמר קח־לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ²²ויצא אל־מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר כה־אמר יהוה רפאתי למים האלה לא־יהיה משם עוד מות ומשכלת: ²³ויפרו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ²⁴ויעל משם בית־אל והוא | עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתקלסו־בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ²⁵ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דביו מן־היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁶וילך משם אל־הר הכרמל ומשם שב שמרון: ²⁷

¹/2:16 הגאיות | lemma = "גיא" "He,Td:Ncbpa" x-morph= "d:H1516" strong=

Chapter 3

¹ויהוהם בראחאב מלך על־ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים־עשרה שנה: ²ויעשה הרע בעיני יהוה
 כִּי לֹא כָאָבִיו וְכִאֲמוֹ וְיִסֵּר אֶת־מִצְבַּת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו: ³וְלֹק בַּחֲטָאוֹת וַרְבַּעַם בְּרִנְבַט אֲשֶׁר־הֲחִיטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל דְּבַק לֹא־סָר מִמֶּנָּה: ס
⁴וּמִישַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב הָיָה נֹקֵד וְהָשִׁיב לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאֶה־אֶלֶף כְּרִים וּמֵאֵה אֶלֶף אִילִים צֶמֶר: ⁵וַיְהִי כְמוֹת אַחָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב בְּמֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל: ⁶וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא מִשְׁמֶרֶן וַיִּפְקֵד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: ⁷וַיִּלְךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי
 וְתֵלֶךְ אֵתִי אֶל־מוֹאָב לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֲעֵלֶה כְּמוֹנִי כְּמוֹךְ כַּעֲמִי כַעֲמֶךָ כְּסוֹסִי כְּסוֹסֶיךָ: ⁸וַיֹּאמֶר אִיזָה הַדָּרָךְ נַעֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּרָךְ מַדְבַּר אָדוֹם:
⁹וַיִּלְךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אָדוֹם וַיִּסְבּוּ דָרָךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־הָיָה מַיִם לְמַחְנֶה וּלְבַהֲמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם: ¹⁰וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵי כִי־קָרָא יְהוָה לְשַׁלְשֵׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד־מוֹאָב: ¹¹וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאִין פֶּה נְבִיא לַיהוָה וְנִדְרָשָׁה אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן
 אֲחִיד מַעֲבָדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֶּה אֵלִישַׁע בֶּן־שַׁפְטָן אֲשֶׁר־יִצַק מַיִם עָלָיו: ¹²וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר־יְהוָה וַיִּרְדּוּ אֵלָיו מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט וּמֶלֶךְ אָדוֹם: ¹³וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה־לִּי וְלָךְ אֶל־נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְאֶל־נְבִיאֵי אֲמֶךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל
 כִּי־קָרָא יְהוָה לְשַׁלְשֵׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד־מוֹאָב: ¹⁴וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע חִי־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדָתִי לִפְנֵי כִי לֹלִי פָנֵי יְהוֹשָׁפָט
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲנִי נָשָׂא אֶם־אֲבִיט אֵלֶיךָ וְאֶם־אֶרְאֶךָ: ¹⁵וְעַתָּה קְחִי־לִי מִנְּגַן וְהִיָּה כְּנָגַן הַמְּנַגֵּן וְתָהִי עָלָיו יַד־יְהוָה: ¹⁶וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה
 זַנְחַל הַזֶּה גְבִים | גְּבִים: ¹⁷כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה לֹא־תֵרְאוּ רוּחַ וְלֹא־תֵרְאוּ גֶשֶׁם וְהַזַּנְחַל הַהוּא יִמְלֵא מַיִם וְשִׁתִּיתֶם אֹתָם וּמְקִינֶכֶם וּבַהֲמַתְכֶם:
¹⁸וְנִקְלָה זֹאת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אֶת־מוֹאָב בְּיַדְכֶם: ¹⁹וְהִכִּיתֶם כָּל־עִיר מִבְּצֹר וְכָל־עִיר מִבְּחֹר וְכָל־עֵץ טוֹב תְּפִילוּ וְכָל־מַעְיְנֵי־מַיִם תִּסְתַּמּוּ וְכָל־
 הַחֲלֻקָּה הַטּוֹבָה תִּכָּאֲבוּ בְּאֲבָנִים: ²⁰וַיְהִי בְּבֹקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהַנְּהַמִּים בָּאִים מִדָּרָךְ אָדוֹם וְתַמְלֵא הָאָרֶץ אֶת־הַמַּיִם: ²¹וְכָל־מוֹאָב שָׁמְעוּ
 כִּי־עָלוּ הַמַּלְכִּים לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חָגֵר חֲגֵרָה וְלַמַּעֲלָה וַיַּעֲמְדוּ עַל־הַגְּבוּל: ²²וַיִּשְׁכַּיְמוּ בְּבֹקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל־הַמַּיִם וַיֵּרְאוּ מוֹאָב מִנְּגַד
 אֶת־הַמַּיִם אֲדָמִים כַּדָּם: ²³וַיֹּאמְרוּ דָם זֶה הַחֲרָב נִחְרָבוּ הַמַּלְכִּים וַיִּכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְעַתָּה לְשַׁלַּל מוֹאָב: ²⁴וַיִּבְאֹּ אֶל־מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְמוּ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ אֶת־מוֹאָב וַיִּנְסוּ מִפְּנֵיהֶם וַיּוֹבִיֵּהוּ ¹¹וְהָכּוֹת אֶת־מוֹאָב: ²⁵וְהָעָרִים יִהְיוּ רֵסוּס וְכָל־חֲלֻקָּה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ־אֲבָנָו וּמְלֵאוּהָ
 וְכָל־מַעְיְנֵי־מַיִם יִסְתַּמּוּ וְכָל־עֵץ־טוֹב יִפִּילוּ עַד־הַשְּׂאִיר אֲבָנֶיהָ בְּקִיר חֲרָשֶׁת וַיִּסְבּוּ הַקְּלָעִים וַיִּכּוּהָ: ²⁶וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאָב כִּי־חִזַּק מִמֶּנּוּ הַמַּלְחָמָה
 וַיִּקַּח אֹתוֹ ¹²שִׁבְע־מֵאוֹת אִישׁ שֶׁלֶף חָרָב לְהַבְקִיעַ אֶל־מֶלֶךְ אָדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ: ²⁷וַיִּקַּח אֶת־בְּנוֹ הַבְּכוֹר אֲשֶׁר־יִמְלֶךְ תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֶהוּ עִלָּה
 עַל־הַחֲמָה וַיְהִי קֶצֶף־גָּדוֹל עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ מֵעָלָיו וַיִּשְׁבוּ לָאָרֶץ: פ

¹¹3:24 ויכו | lemma="נכה" x-morph="He,C:Vqw3mp" strong="c:H5221"

¹²3:26 אתו | lemma="את" x-morph="He,R:Sp3ms" strong="H0854"

Chapter 4

¹ואשה אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את־יהוה והנשה בא לקחת
 את־שני ילדי לו לעבדים: ²וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִישַׁע מַה אַעֲשֶׂה־לָךְ הַגִּידִי לִי מַה־יִשְׁלַח־¹¹ בְּבֵית וְתֹאמְרִי אִין לְשַׁפְחָתְךָ כָּל־בְּבֵית כִּי אֶם־אֶסְוֹךְ
 שָׁמֶן: ³וַיֹּאמֶר לָכִי שְׂאִילֶךְ כָּלִים מִן־הַחוּץ מֵאֵת כָּל־שִׁכְנֶיךָ ¹²כָּלִים רְקִים אֶל־תִּמְעִיטִי: ⁴וּבֹאֵת וְסִגְרַת הַדָּלֶת בַּעֲדָךְ וּבַעֲד־בְּנִיךָ וַיִּצְקֵת עַל
 כָּל־הַכָּלִים הָאֵלֶּה וְהַמְּלֵא תִסָּעִי: ⁵וְתֵלֶךְ מֵאֵתוֹ וְתִסְגֵר הַדָּלֶת בַּעֲדָה וּבַעֲד־בְּנֵיהֶם הֵם מְנַשִּׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מוֹצֵקֶת: ¹³וַיְהִי | כַּמְּלֵאת הַכָּלִים
 וְתֹאמְרִי אֶל־בְּנֵיהֶם הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כָּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִין עוֹד כָּלִי וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶן: ⁷וְתֵבֵא וְתִגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָכִי מִכְרִי אֶת־הַשָּׁמֶן וְשַׁלְמִי
 אֶת־נִשְׁיךָ ¹⁴וְאֵת וּבְנֵיךָ ¹⁵תַחֲתִי בְנוֹתֶר: פ ⁸וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֵלִישַׁע אֶל־שׁוֹנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וְתַחֲזֹק־בָּהּ לֹאֲכָל־לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּי עֶבְרוֹ וַיִּסֵּר
 שָׁמָה לֹאֲכָל־לֶחֶם: ⁹וְתֹאמְרִי אֶל־אִשָּׁה הַנְּהַנָּא יְדַעְתִּי כִי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עִבְרָה עָלָינוּ תְּמִיד: ¹⁰נַעֲשֵׂה־נָא עָלֵינוּ קִטְנָה וְנִשִּׂים לוֹ
 שָׁם מִטָּה וְשַׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּחָה וְהִיָּה בְּבֵית אֲלֵינוּ וַיִּסֹּר שָׁמָה: ¹¹וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּבֵּא שָׁמָה וַיִּסֵּר אֶל־הַעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב־שָׁמָה: ¹²וַיֹּאמֶר אֶל־גַּחְזִי נַעֲרוֹ
 קָרָא לְשׁוֹנְמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָאֶלֶּה וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי: ¹³וַיֹּאמֶר לוֹ אֶמְרֵנָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חֲרָדָת | אֲלֵינוּ אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֵהַלְעֲשׂוֹת לָךְ הַיֵּשׁ
 וְדַבֵּר־לָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אִו אֶל־שֶׁר הַצָּבָא וְתֹאמְרִי בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִכִּי יִשְׁבֵת: ¹⁴וַיֹּאמֶר וְמָה לְעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גַּחְזִי אֲבָל בֵּן אִין־לָהּ וְאִישָׁה זָקֵן:
¹⁵וַיֹּאמֶר קָרָאֶלֶּה וַיִּקְרָאֶלֶּה וַתַּעֲמֵד בַּפֶּתַח: ¹⁶וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה כַּעַת חַיָּה אֶת־¹⁶ חֲבֻקָת בֵּן וְתֹאמְרִי אֶל־אֲדָנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־תִּכְזַב
 שִׁפְחָתְךָ: ¹⁷וְתַהֲרֵה הָאִשָּׁה וְתִלְדַּב בֵּן לְמוֹעֵד הַזֶּה כַּעַת חַיָּה אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלֶיהָ אֵלִישַׁע: ¹⁸וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אֲבִיו אֶל־הַקְּצָרִים:
¹⁹וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיו רֹאשִׁי | רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנָּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אֲמֹנוֹ: ²⁰וַיִּשְׂאָהוּ וַיְבִיאָהוּ אֶל־אֲמֹנוֹ וַיִּשָּׁב עַל־בְּרִכָּה עַד־הַצְּהָרִים וַיִּמָּת: ²¹וְתַעֲלֵה
 וְתִשְׁכַּבְהוּ עַל־מִטָּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְתִסְגֵר בַּעֲדוֹ וְתִצַּא: ²²וְתִקְרָא אֶל־אִישָׁה וְתֹאמְרִי שְׁלַחָה נָא לִי אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאֶחַת הָאֲתָנוֹת וְאֶרְוָצָה
 עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאִשׁוּבָה: ²³וַיֹּאמֶר מְדוּעַ אֶת־¹⁷ הַלֵּכֶת ¹⁸אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חִדַּשׁ וְלֹא שִׁבֵת וְתֹאמְרִי שְׁלוֹם: ²⁴וְתַחֲבֹשׂ הָאֲתָנוֹת וְתֹאמְרִי אֶל־נַעֲרָה
 נְהַגְוֹ וְלָךְ אֶל־תַּעֲצֵר־לִי לְרֹכֵב כִּי אֶם־אֲמַרְתִּי לָךְ: ²⁵וְתֵלֶךְ וְתִבְוֹא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַכְּרָמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֵתָהּ מִנְּגַד
 יֹאמֶר אֶל־גַּחְזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשׁוֹנְמִית הַלִּז: ²⁶עַתָּה רוּץ־נָא לְקָרְאָתָהּ וְאֶמְרֵלָה הַשְּׁלוֹם לָךְ הַשְּׁלוֹם לְאִישֶׁךָ הַשְּׁלוֹם לְיֶלֶד וְתֹאמְרִי שְׁלוֹם:
²⁷וְתֵבֵא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַהָר וְתַחֲזֹק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גַּחְזִי לְהַדְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הֲרַפְּהָלָה כִּי־נִפְשָׁה מִרְהָלָה וַיְהוָה הַעֲלִים מִמֶּנּוּ
 וְלֹא הַגִּיד לִי: ²⁸וְתֹאמְרִי הַשְּׂאֵלְתִי בֵּן מֵאֵת אֲדָנִי הֲלֹא אֲמַרְתִּי לֹא תִשְׁלַח אֹתִי: ²⁹וַיֹּאמֶר גַּחְזִי חֲגֵר מִתְנִיךָ וְקוֹחַ מִשְׁעַנְתִּי בְּדָךְ וְלָךְ כִּי־תִמְצָא
 אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ וְכִי־יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשִׁמַּת מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר: ³⁰וְתֹאמְרִי אִם הַנָּעַר חִי־יְהוָה וְחִי־נִפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱזָבְךָ וַיִּקַּם וַיִּלְךְ

אחריה: ³¹ וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על-פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער: ³² ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על-מטתו: ³³ ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אליהו: ³⁴ ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפיו: ³⁵ ויגהר עליו ויחם בשר הילד: ³⁶ וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזוהר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער את-עיניו: ³⁷ ויקרא אל-גיחזי ויאמר קרא אל-השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך: ³⁸ ותבא ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא: ³⁹ ויאלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים יושבים לפניו ויאמר לנער שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ⁴⁰ ויצא אחד אל-השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל-סיר הנזיד כילא ידעו: ⁴¹ ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ⁴² ויאמר וקחוקמח וישלך אל-הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ⁴³ ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים-לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ⁴⁴ ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: ⁴⁵ ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: ⁴⁶

1/4:2 לכי | lemma="strong=" x-morph=" He,R:Sp2fs
2/4:3 שכנכי | lemma="strong=" H7934 x-morph=" He,Aampc:Sp2fs
3/4:5 מיצקת | lemma="strong=" H3332 x-morph=" He,Vhrfsa
4/4:7 נשיכי | lemma="strong=" H5386 x-morph=" He,Ncmsc:Sp2fs
5/4:7 בניכי | lemma="strong=" H1121a x-morph=" He,Ncmpc:Sp2fs
6/4:16 אתי | lemma="strong=" H0859b x-morph=" He,Pp2fs
7/4:23 אתי | lemma="strong=" H0859b x-morph=" He,Pp2fs
8/4:23 הלכתי | lemma="strong=" H1980 x-morph=" He,Vqrfsa
9/4:34 כפו | lemma="strong=" H3709 x-morph=" He,Ncfsc:Sp3ms

Chapter 5

¹ וינעמן שר-צבא מלך-ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי-בו נתן-יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: ² וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נגרה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ³ ותאמר אל-גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסוף אתו מצרעתו: ⁴ ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ⁵ ויאמר מלך-ארם לך-בא ואשלחה ספר אל-מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי-כסף וששת אלפים זבוב ועשר חליפות בגדים: ⁶ ויבא הספר אל-מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את-נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ⁷ ויהי כקרא מלך-ישראל את-הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי-זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך-דעורנא וראו כי-מתאנה הוא לי: ⁸ ויהי כשמע | אלישע איש-האלהים כי-קרע מלך-ישראל את-בגדיו וישלח אל-המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא-נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: ⁹ ויבא נעמן בסוסיו: ¹⁰ וברכבו ויעמד פתח-הבית לאלישע: ¹¹ וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע-פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ¹² ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי | יצא יצוא ועמד וקרא בשם-יהוה אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף המצרע: ¹³ הלא טוב אבנה: ¹⁴ ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא-ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ¹⁵ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי-אמר אליך רחץ וטהר: ¹⁶ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער ויטהר: ¹⁷ וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין אלהים בכל-הארץ כי אם-בישראל ועתה קח-נא ברכה מאת עבדך: ¹⁸ ויאמר חיי-יהוה אשר-עמדת לפניו אם-אקח ויפצרו-בו לקחת וימאן: ¹⁹ ויאמר נעמן ולא יתנונא לעבדך משא צמד-פרדים אדמה כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה וזבול לאלהים אחרים כי אם-ליהוה: ²⁰ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית-רמון להשתחות שמה והוא | נשען על-ידי והשתחויתי בית רמון בהשתחויתי בית רמון יסלח-נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ²¹ ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת-ארץ: ²² ויאמר גיחזי נער אלישע איש-האלהים הנה | חשר אדני את-נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר-הביא חיי-יהוה כי-אם-רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: ²³ ויירד גיחזי אחר נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ²⁴ ויאמר | שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני-נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה-נא להם ככר-כסף ושתי חלפות בגדים: ²⁵ ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ-בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל-שני נעריו וישאו לפניו: ²⁶ ויבא אל-העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את-האנשים וילכו: ²⁷ והוא-בא ויעמד אל-אדניו ויאמר אליו אלישע מאן: ²⁸ גחזי ויאמר לא-הלך עבדך אנה ואנה: ²⁹ ויאמר אליו לא-לבי הלך כאשר הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-הכסף לקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ³⁰ וצרעת נעמן תדבק-בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשגל: ³¹

1/5:9 בסוסו | lemma="strong=" b:H5483b x-morph=" He,R:Ncmsc:Sp3ms

2/5:12 אמנה | lemma="strong=" H0549 x-morph=" He,Np

"strong= "m:H0370" x-morph= "He,R:Ti "אן" =lemma| מאין ¹³l5:25

Chapter 6

¹ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו: ²גלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: ³ויאמר האחד הוא נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך: ⁴וילך אתם ויבאו הירדנה ויגרו העצים: ⁵ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: ⁶ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלח שמה ויצף הברזל: ⁷ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: ⁸ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי: ⁹וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי ישם ארם נחתי: ¹⁰וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמרו איש האלהים והזהירו: ¹¹ונשמר שם לא אחת ולא שתיים: ¹¹ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: ¹²ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: ¹³ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגדלו לאמר הנה בדתך: ¹⁴וישלח שמה סוסים ורכב ותיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: ¹⁵וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: ¹⁶ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: ¹⁷ ¹²ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע: ¹⁸וירדו אליו ויתפלל אלישע אליהו ויאמר הר נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: ¹⁹ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה: ²⁰ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: ²¹ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: ²²ויאמר לא תכה האשר שבת בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ²³ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: ²⁴ויהי אחרי כן ויקבץ בן החדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: ²⁵ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרי יונים: ¹³ בחמשה כסף: ²⁶ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ²⁷ויאמר אליו שוער יהוה מאין אושיעך זמן הגרן או מן הקב: ²⁸ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: ²⁹ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: ³⁰ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מביית: ³¹ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: ³²ואלישע ישב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא | אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו | כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדני אחרי: ³³ עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה או חיל ליהוה עוד:

"strong= "c:H2094b" x-morph= "He,C:Vhp3ms:Sp3ms "זהר" =lemma| והזהירה ¹¹l6:10

"strong= "H0854" x-morph= "He,R:Sp3mp "את" =lemma| אתם ¹²l6:16

"strong= "H1686" x-morph= "He,Ncfpa "יונה" =lemma| דביונים ¹³l6:25

Chapter 7

¹ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה | אמר יהוה כעת | מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: ²ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ³וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו: ⁴אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחנינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו: ⁵ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: ⁶ואדני השמיע | את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול תיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ⁷ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את אלהיהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: ⁸ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ⁹ויאמרו איש אל רעהו לא יבן | אנחנו עשים היום הזה יום בשנה הוא ואנחנו מחשים וחינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ¹⁰ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר הם: ¹¹ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ¹²ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בשדה: ¹¹לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא: ¹³ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחיו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון: ¹²ויאמר ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: ¹⁴ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: ¹⁵וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך

מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם¹³ וישבו המלאכים ויגדו למלך: ¹⁶ ויצא העם ויבאו את מחנה ארם והיה סאה־סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: ¹⁷ והמלך הפקיד את־השליש אשר־נשען על־ידו על־השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדת המלך אליו: ¹⁸ והיה כדבר איש האלהים אל־המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה־סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: ¹⁹ ויען השליש את־איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך משם לא תאכל: ²⁰ והיילו כן וירמסו אתו העם בשער וימת:ס

¹¹7:12 בהשדה | lemma = "שדה" = "He,R:Td:Ncmsa" x-morph = "strong= "b:d:H7704b"

¹²7:13 ההמון | lemma = "המון" = "He,Td:Ncmsa" x-morph = "strong= "d:H1995a"

¹³7:15 בחפזם | lemma = "חפז" = "He,R:Vqc:Sp3mp" x-morph = "strong= "b:H2648"

Chapter 8

¹ ואלישע דבר אל־האשה אשר־החיה את־בנה לאמר קומי ולכי את¹¹ וביתך וגורי באשר תגורי כי־קרא יהוה לרעב וגם־בא אל־הארץ שבע שנים: ² ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ־פלשתים שבע שנים: ³ והיה מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל־המלך אל־ביתה ואל־שדה: ⁴ והמלך מדבר אל־גחזי נער איש־האלהים לאמר ספרה־נא לי את כל־הגדלות אשר־עשה אלישע: ⁵ והיה הוא מספר למלך את אשר־החיה את־המת והנה האשה אשר־החיה את־בנה צעקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה־בנה אשר־החיה אלישע: ⁶ וישאל המלך לאשה ותספר־לו ויתן־לה המלך סריס אחד לאמר השיב את־כל־אשר־לה ואת כל־תבואת השדה מיום עזבה את־הארץ ועד־עתה:פ ⁷ ויבא אלישע דמשק ובן־הדד מלך־ארם חלה ויגדלו לאמר בא איש האלהים עד־הנה: ⁸ ויאמר המלך אל־חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את־יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: ⁹ וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל־טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן־הדד מלך־ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: ¹⁰ ויאמר אליו אלישע לך אמר־ל¹² חיה תחיה והראני יהוה כי־מות ימות: ¹¹ ויעמד את־פניו וישם עד־בש ויברך איש האלהים: ¹² ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי־ידעתי את אשר־תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע: ¹³ ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על־ארם: ¹⁴ וילך | מאת אלישע ויבא אל־אדניו ויאמר לו מה־אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: ¹⁵ והיה ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על־פניו וימת וימלך חזאל תחתיו:פ ¹⁶ ובשנת חמש ליוֹרם בן־אחאב מלך שרל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן־יהושפט מלך יהודה: ¹⁷ בן־שלישים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנים¹³ מלך בירושלם: ¹⁸ וילך בדרך | מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בתי־אחאב היתה־לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: ¹⁹ ולא־אבה יהוה להשתית את־יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר־לו לתת לו ניר לבניו כל־הימים: ²⁰ בנימיו פשע אדום מתחת ידי־יהודה וימלכו עליהם מלך: ²¹ ויעבר יורם צעירה וכל־הרכב עמו ויהיה־הוא קם לילה ויכה את־אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו: ²² ויפשע אדום מתחת ידי־יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: ²³ ויתר דברי יורם וכל־אשר עשה הלואיהם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁴ וישקב יורם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו:פ ²⁵ בשנת שתי־עשרה שנה ליוֹרם בן־אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן־יהורם מלך יהודה: ²⁶ בן־עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי מלך ישראל: ²⁷ וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בתי־אחאב הוא: ²⁸ וילך את־יוֹרם בן־אחאב למלחמה עם־חזאל מלך־ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את־יוֹרם: ²⁹ וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן־המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את־חזאל מלך ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך יהודה יד לראות את־יוֹרם בן־אחאב ביזרעאל כי־חלה הוא:פ

¹¹8:1 אתי | lemma = "אתה" = "He,Pp2fs" x-morph = "strong= "H0859b"

¹²8:10 לא | lemma = "לא" = "He,Tn" x-morph = "strong= "H3808"

¹³8:17 שנה | lemma = "שנה" = "He,Ncfsa" x-morph = "strong= "H8141"

Chapter 9

¹ ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: ² ובאת שמה וראה־שם יהוא בן־יהושפט בן־נמי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: ³ ולקחת פך־השמן ויצקת על־ראשו ואמרת כה־אמר יהוה משחתיו למלך אל־ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: ⁴ וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ⁵ ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל־מי מכלנו ויאמר אליך השר: ⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל־ראשו ויאמר לו כה־אמר יהוה אלהי ישראל משחתיו למלך אל־עם יהוה אל־ישראל: ⁷ והכיתה את־בית אחאב אדניך ונקמתי דמי | עבדי הנביאים ודמי כל־עבדי יהוה מי־אזבל: ⁸ ואבד כל־בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ⁹ ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבית

בעשא בן־אחיה: ¹⁰ ואת־איזבל יאכלו הכלבים בתלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: ¹¹ ויהוא יצא אל־עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא־המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את־האיש ואת־שיחו: ¹² ויאמרו שֶׁקֶר הגִּדְנָא לנו ויאמר כָּזָאת וכָזָאת אָמַר אלי לאמר כֹּה אָמַר יְהוָה מִשְׁחִיתֶיךָ לְמֶלֶךְ אֲל־יִשְׂרָאֵל: ¹³ וַיִּמְהַר וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ וַיִּשְׂמִימוּ תַּחְתּוֹ אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ בְּשׂוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מֶלֶךְ יְהוּא: ¹⁴ וַיִּתְקַשֵּׁר יְהוּא בְּיַהֲשֻׁפֵט בְּיָנְמִשֵׁי אֲל־יִוֹרֵם וַיֹּרֵם הָיָה שֹׁמֵר בְּרַמַּת גִּלְעָד הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אָרָם: ¹⁵ וַיֵּשֶׁב יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְּיִזְרְעָאֵל מִן־הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכְהוּ אֲרָמִים בְּהִלְחָמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ אָרָם וַיֹּאמֶר יְהוּא אִם־יֵישׁ נַפְשְׁכֶם אֲל־יֵצֵא פְּלִיט מִן־הָעִיר לִלְכַת לַהֲגִיד: ¹⁶ בְּיִזְרְעָאֵל: ¹⁷ וַיִּרְכַּב יְהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעָאֵל כִּי יוֹרֵם שָׁכַב שָׁמָּה וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֵאוֹת אֶת־יִוֹרָם: ¹⁸ וְהַצֶּפֶה עֹמֵד עַל־הַמַּגְדָּל בְּיִזְרְעָאֵל וַיֵּרָא אֶת־שִׁפְעַת יְהוּא בְּבָאוֹ וַיֹּאמֶר שִׁפְעַת אֲנִי רָאָה וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קַח רֶכֶב וְשִׁלַּח לְקִרְאֲתֶם וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם: ¹⁹ וַיֵּלֶךְ רֶכֶב הַשּׁוֹס לְקִרְאֲתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מֵהֵלֶךְ וּלְשִׁלּוֹם סָב אֶל־אֲחֵרֵי וַיִּגַּד הַצֶּפֶה לְאֹמֶר בְּאֵי־הַמַּלְאָךְ עַד־הֵם וְלֹא־שָׁב: ²⁰ וַיִּשְׁלַח רֶכֶב סוֹס שְׁנַי וַיִּבֵּא אֵלֵהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מֵהֵלֶךְ וּלְשִׁלּוֹם סָב אֶל־אֲחֵרֵי: ²¹ וַיִּגַּד הַצֶּפֶה לְאֹמֶר בְּאֵי עַד־אֵלֵהֶם וְלֹא־שָׁב וְהַמְנַהֵג כְּמִנְהַל יְהוּא בְּיָנְמִשֵׁי כִּי בִשְׁגֹעוֹן יִנְהַג: ²² וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֶסֶר וַיֹּאסֶר רֶכְבוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אִישׁ בְּרֶכְבוֹ וַיֵּצֵאוּ לְקִרְאֲתֵי יְהוּא וַיִּמְצְאוּהוּ בַּחֲלֻקַּת נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי: ²³ וַיְהִי כִּרְאוֹת יְהוֹרָם אֶת־יְהוּא וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם יְהוּא וַיֹּאמֶר מָה הַשְּׁלוֹם עַד־זִנּוֹנִי אִיזַבֵּל אִמְךָ וְכַשְׂפִּיָּה הַרְבִּים: ²⁴ וַיִּפְרֹךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיִּנְס וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחֲזִיָּהוּ מִרְמָה אֲחֲזִיָּה: ²⁵ וַיְהִי מִלֵּא יָדוֹ בְּקִשְׁתֹּךָ וַיִּךְ אֶת־יְהוֹרָם בֵּין זַרְעֵיו וַיֵּצֵא חֲצִי מַלְבוֹ וַיִּכְרַע בְּרֶכְבוֹ: ²⁶ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּדֻקְרֵי שְׁלֹשׁ: ²⁷ שָׂא הַשְּׁלֵכָהוּ בַּחֲלֻקַּת שָׂדֵה נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי־זָכַר אֲנִי וְאַתָּה אֶת רֶכְבִּים צְמִידִים אַחֲרַי אַחָאָב אֲבִיו וַיְהוּהוּ נִשָּׂא עָלָיו אֶת־הַמַּשָּׂא הַזֶּה: ²⁸ אִם־לֹא אֶת־דָּמִי נְבוֹת וְאֶת־דָּמִי בְּנִי רֵאִיתִי אֲמַשׁ נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי לָךְ בַּחֲלֻקָּה הַזֹּאת נְאֻם־יְהוָה וְעַתָּה שָׂא הַשְּׁלֵכָהוּ בַּחֲלֻקָּה כְּדַבַּר יְהוָה: ²⁹ וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָאָה וַיִּנְס דֶּרֶךְ בֵּית הַגֶּן וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יְהוּא וַיֹּאמֶר גַּם־אֵתוֹ הִכְהוּ אֶל־הַמְּרֻכְבָּה בְּמַעֲלֵה־גִּוֹר אֲשֶׁר אֶת־יִבְלַעֵם וַיִּנְס מִגְּדוֹ וַיִּמַּת שָׁם: ³⁰ וַיִּרְכַּבוּ אֹתוֹ עַבְדָּיו יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ עַם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דּוֹד: ³¹ וְבַשְּׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיִוֹרָם בְּיִזְרְעָאֵל מֶלֶךְ אֲחֲזִיָּה עַל־יְהוּדָה: ³² וַיִּבְּאוּ יְהוּא וְיִזְרְעָאֵל וַאֲיִזַבֵּל שְׁמֵעָה וְתַשֵּׁם בְּפוֹךְ עֵינָיָה וַתִּיטֵב אֶת־רַאשָׁהּ וַתִּשְׁקֹף בְּעַד הַחֲלוֹן: ³³ וַיְהִי בָּא בְּשַׁעַר וַתֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם זְמִירֵי הָרֵג אֲדִנְיוֹ: ³⁴ וַיִּשָּׂא פָּנָיו אֶל־הַחֲלוֹן וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה מִי וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סְרִיסִים: ³⁵ וַיֹּאמֶר שְׁמֹטוּהוּ: ³⁶ וַיִּשְׁמְטוּהוּ וַיִּזּוּ מִדְּמָה אֶל־הַקִּיר וְאֶל־הַסּוֹסִים וַיִּרְמְסֵנָה: ³⁷ וַיִּבֵּא וַיֵּאָכֵל וַיִּשְׁתַּי וַיֹּאמֶר פְּקוּדוֹתַי אֶת־הָאֲרוֹנָה הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ כִּי בַת־מֶלֶךְ הִיא: ³⁸ וַיִּלְכּוּ לְקַבְּרָהּ וְלֹא־יִמְצְאוּ בָּהּ כִּי אִם־הַגְּלָגֶלֶת וְהַרְגָלִים וְכַפּוֹת הַיָּדַיִם: ³⁹ וַיִּשְׁבּוּ וַיִּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר־יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד־עַבְדוֹ אֵלֵיהֶם הַתְּשִׁבִי לְאֹמֶר בַּחֲלֻקַּת יִזְרְעָאֵל יֵאָכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת־בֶּשֶׂר אִיזַבֵּל: ⁴⁰ וְהִי־תֵהָא: ⁴¹ נָבֵלַת אִיזַבֵּל כְּדָמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֵה בַּחֲלֻקַּת יִזְרְעָאֵל אֲשֶׁר לֹא־יֹאמְרוּ זֹאת אִיזַבֵּל: ⁴²

11/9:15 לגיד | lemma="נגד" x-morph="He,R:Vhc" strong="l:H5046"

25/9:12 שלשה | lemma="שליש" x-morph="He,Acmsc:Sp3ms" strong="H7991c"

33/9:13 שמטוה | lemma="שִׁמְטוּ" x-morph="He,Vqv2ms:Sp3ms" strong="H8058"

37/9:14 והיתה | lemma="היה" x-morph="He,C:Vqq3fs" strong="c:H1961"

Chapter 10

¹ ולא־אָחָב שְׁבַעִים בָּנִים בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יְהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שְׁמֵרוֹן אֶל־שָׂרֵי יִזְרְעָאֵל הַזְּקֵנִים וְאֶל־הָאֲמִנִים אַחָאָב לֵאמֹר: ² עַתָּה כְּבֹא הַסֶּפֶר הַזֶּה אֵלֵיכֶם וְאִתְּכֶם בְּנֵי אֲדִנְיָכֶם וְאִתְּכֶם הַרְכָּב וְהַסּוֹסִים וְעִיר מִבְּצֹר וְהַנֶּשֶׁק: ³ וְרֵאִיתֶם הַטּוֹב וְהִיִּשֵׁר מִבְּנֵי אֲדִנְיָכֶם וּשְׁמַתֶּם עַל־כַּסֵּף אָבִיו וְהִלַּחְמוּ עַל־בֵּית אֲדִנְיָכֶם: ⁴ וַיִּרְאוּ מֵאֵד מֵאֵד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי הַמַּלְכִּים לֹא עֹמְדֵי לִפְנֵינוּ וְאִיךְ נַעֲמֵד אֲנַחְנוּ: ⁵ וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר־עַל־הַבַּיִת וְאֲשֶׁר עַל־הָעִיר וְהַזְּקֵנִים וְהָאֲמִנִים אֵלֵיהֶם | לֵאמֹר עֲבְדֵיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא־נִמְלִיךְ אִישׁ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: ⁶ וַיִּכְתֹּב אֵלֵיהֶם סֵפֶר | שְׁנֵית לֵאמֹר אִם־לִי אַתֶּם וְלִקְלִי | אַתֶּם שְׁמַעִים קְחוּ אֶת־רֵאשֵׁי אֲנָשֵׁי בְנֵי־אֲדִנְיָכֶם וּבְאוּ אֵלַי כַּעַת מִחַר יִזְרְעָאֵל וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁבַעִים אִישׁ אֶת־גְּדָלֵי הָעִיר מִגְּדָלִים אֹתָם: ⁷ וַיְהִי כְּבֹא הַסֶּפֶר אֵלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁבַעִים אִישׁ וַיִּשְׂמִימוּ אֶת־רֵאשֵׁיהֶם דְּדוּדִים וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו יִזְרְעָאֵל: ⁸ וַיִּבֵּא הַמַּלְאָךְ וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר הִבִּיאוּ רֵאשֵׁי בְנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבְרִים פֶּתַח הַשַּׁעַר עַד־הַבְּקָר: ⁹ וַיְהִי בַבְּקָר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם צְדָקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קִשְׁרָתִי עַל־אֲדָנִי וְאַהֲרָגְהוּ וּמִי הִכָּה אֶת־כָּל־אֵלֵהָ: ¹⁰ דַּעְנוּ אַפּוֹא כִּי לֹא יִפֹּל מִדְּבַר יְהוָה אֲרָצָה אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה עַל־בֵּית אַחָאָב וַיְהוּהוּ עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד עַבְדוֹ אֵלֵיהֶם: ¹¹ וַיִּךְ יְהוּא אֶת כָּל־הַנְּשֹׂאִים לְבֵית־אַחָאָב בְּיִזְרְעָאֵל וְכָל־גְּדָלָיו וּמִיָּדָעָיו וְכַהֲנָיו עַד־בֵּלְתֵי הַשָּׂאִירֵלוֹ שְׂרִיד: ¹² וַיִּקְמוּ וַיִּבְאוּ וַיֵּלֶךְ שְׁמֵרוֹן הוּא בֵּית־עֶקֶד הָרַעִים בְּדָרֶךְ: ¹³ וַיְהוּהוּ מִצָּא אֶת־אֲחִי אֲחֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲחִי אֲחֲזִיָּהוּ אֲנַחְנוּ וְנָרַד לְשִׁלּוֹם בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגְּבִירָה: ¹⁴ וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּתְּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּשְׁחֲטוּם אֶל־בּוֹר בֵּית־עֶקֶד אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא־הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם: ¹⁵ וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב בֶּן־רֶכֶב לְקִרְאֲתוֹ וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִישׁ אֶת־לְבַבְךָ יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶׁר לְבָבִי עַם־לְבַבְךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וְיֵשׁ תִּנְהַ אֶת־יָדְךָ וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו אֶל־הַמְּרֻכְבָּה: ¹⁶ וַיֹּאמֶר לְכֵה אִתִּי וְרָאָה בְּקִנְיָתִי לִיהוּהוּ וַיִּרְכַּבוּ אֹתוֹ בְּרֶכְבוֹ: ¹⁷ וַיִּבֵּא שְׁמֵרוֹן וַיִּךְ אֶת־כָּל־הַנְּשֹׂאִים לְאַחָאָב בְּשִׁמְרוֹן עַד־הַשְּׁמִידוֹ כְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבַר אֶל־אֵלֵיהֶם: ¹⁸ וַיִּקְבֹּץ יְהוּא אֶת־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם אַחָאָב עֲבַד אֶת־הַבַּעַל מֵעַתָּה וַיַּעֲבְדוּהוּ הַרְבֵּה: ¹⁹ וְעַתָּה כָּל־בְּנֵי־אֵי הַבַּעַל כָּל־עַבְדָּיו וְכָל־כַּהֲנָיו קְרָאוּ אֵלַי אִישׁ אֶל־יִפְקֹד כִּי זָבַח גְּדוֹל לִי לְבַעַל כָּל אֲשֶׁר־יִפְקֹד לֹא יִחִיָּה וַיְהוּהוּ עֲשֵׂה בַעֲקֻבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עַבְדֵי הַבַּעַל: ²⁰ וַיֹּאמֶר יְהוּא הוּא קִדְשׁוֹ עֲצָרָה לְבַעַל וַיִּקְרָאוּ: ²¹ וַיִּשְׁלַח יְהוּא כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְאוּ כָּל־עַבְדֵי הַבַּעַל וְלֹא־נִשְׂאָר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיִּבְאוּ בֵּית הַבַּעַל וַיִּמְלֵא בֵּית־הַבַּעַל פֶּה לְפֶה: ²² וַיֹּאמֶר לְאֲשֶׁר עַל־הַמַּלְתָּחָה הוּצָא לְבוֹשׁ לְכָל עַבְדֵי הַבַּעַל וַיֵּצֵא לָהֶם הַמַּלְבוּשׁ: ²³ וַיִּבֵּא יְהוּא וַיְהוּהוּ וַיִּבְרַכְּ בֵּית הַבַּעַל וַיֹּאמֶר לְעַבְדֵי הַבַּעַל חַפְשׁוּ וְרָאוּ פְּנֵי־שִׁפְיָה עִמְכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־עַבְדֵי הַבַּעַל לְבַדְּכֶם: ²⁴ וַיִּבְאוּ לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעִלוֹת וַיְהוּהוּ

שם־לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר־ימלט מן־האנשים אשר אני מביא עלי־דיכם נפשו תחת נפשו: ²⁵ ויהי ככלתו | לעשות העלה ויאמר והוא לרצים ולשלישים באו הכום איש אל־יצא ויכום לפי־חרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו עד־עיר בית־הבעל: ²⁶ ויצאו את־מצבות בית־הבעל וישרפוה: ²⁷ ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את־בית הבעל וישמיהו למחראות: ¹¹ עד־היום: ²⁸ וישמד יהוא את־הבעל מישראל: ²⁹ וְקָטְאֵי יָרְבֵּעַם בְּרַנְבַּט אֲשֶׁר הֲחִטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר וְהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עֲגָלֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וְאֲשֶׁר בְּדָן: ³⁰ ויאמר יהוה אל־יהווא יען אשר־הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על־כסא ישראל: ³¹ ויהווא לא שמר ללכת בתורת־יהוה אלהי־ישראל בכל־לבבו לא סר מעל חטאות וירבעם אשר החטיא את־ישראל: ³² בַּיָּמִים הָהֵם הָחַל יְהוָה לַקְצוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּכַּם חֲזָאֵל בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: ³³ מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ אֶת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרַעַר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אֲרָנוֹ וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן: ³⁴ וַיִּתֵּר דַּבְּרֵי יְהוָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הַלְּוֹאֵיהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דַּבְּרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ³⁵ וַיִּשְׁכַּב יְהוָה גַּם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֶךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־זַחְרְבָדָן תַּחְתָּיו: ³⁶ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה־שָׁנָה בְּשִׁמְרוֹן: פ

11:10:27 | למוצאות | lemma = "מחראה" = "He,R:Ncbpa" x-morph="l:H4161" strong="

Chapter 11

¹ ועתליה אם אחזיהו וראתה: ¹¹ כי מת בנה ותקם ותאבד את כל־זרע הממלכה: ² ותקח והושבע בת־המלך־יורם אחות אחזיהו את־יואש בן־אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני־המלך המומתים: ¹² אתו ואת־מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: ³ ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על־הארץ: פ ⁴ ובשנה השביעית שלח יהויאדע ויקח | את־שרי המאיות: ¹³ לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את־בן־המלך: ⁵ ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: ⁶ והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את־משמרת הבית מסח: ⁷ ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את־משמרת בית־יהוה אל־המלך: ⁸ והקפתם על־המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל־השדרות יומת והיו את־המלך בצאתו ובבאו: ⁹ ויעשו שרי המאיות: ¹⁴ ככל אשר־צוה יהויאדע הכהן ויקחו איש את־אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל־יהויאדע הכהן: ¹⁰ ויתן הכהן לשרי המאיות: ¹⁵ את־החנית ואת־השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ¹¹ ויעמדו הרצים איש | וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד־כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על־המלך סביב: ¹² ויצא את־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־העדוה וימלכו אתו וימשחיהו ויכורץ ויאמרו יחי המלך: ס ¹³ ותשמע עתליה את־קול הרצין העם ותבא אל־העם בית יהוה: ¹⁴ ותרא והנה המלך עמד על־העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל־המלך וכל־עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקע עתליה את־בגדיה ותקרא קשר קשר: ס ¹⁵ ויצא יהויאדע הכהן את־שרי המאות | ¹⁶ פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל־מבית לשדרת והבא אחריה המת בתרב כי אמר הכהן אל־תומת בית יהוה: ¹⁶ וישמו לה ידים ותבוא דרך־מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: ס ¹⁷ ויכרת יהויאדע את־הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ¹⁸ ויבאו כל־עם הארץ בית־הבעל ויתצוהו את־מזבחתו: ¹⁷ ואת־צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על־בית יהוה: ¹⁹ ויקח את־שרי המאות ואת־הכרי ואת־הרצים ואת | כל־עם הארץ וירידו את־המלך מבית יהוה ויבאו דרך־שער הרצים בית המלך וישב על־כסא המלכים: ²⁰ וישמח כל־עם הארץ העיר שקטה ואת־עתליהו המיתו בחרב בית המלך: ס ¹⁸ 12

11:11:2 | בן־שבע שנים יהואש במלכו: פ

11:11:1 | וראתה | lemma = "ראה" = "He,C:Vqp3fs" x-morph="c:H7200" strong="

11:11:2 | הממותתים | lemma = "מות" = "He,Td:VOsmpa" x-morph="d:H4191" strong="

11:11:4 | המאות | lemma = "מאה" = "He,Td:Acbpa" x-morph="d:H3967" strong="

11:11:9 | המאות | lemma = "מאה" = "He,Td:Acbpa" x-morph="d:H3967" strong="

11:11:10 | המאות | lemma = "מאה" = "He,Td:Acbpa" x-morph="d:H3967" strong="

11:11:15 | המאיות | lemma = "מאה" = "He,Td:Acbpa" x-morph="d:H3967" strong="

11:11:18 | מזבחתיו | lemma = "מזבח" = "He,Ncmpc:Sp3ms" x-morph="H4196" strong="

11:11:20 | מלך | lemma = "מלך" = "He,Ncmsa" x-morph="H4428" strong="

Chapter 12

¹ (2) בשנת־שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ² (3) ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר הורהו יהויאדע הכהן: ³ (4) רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ⁴ (5) ויאמר יהואש אל־הכהנים כל־כסף הקדשים אשר־יבוא בית־יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על לבי־איש להביא בית יהוה: ⁵ (6) יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את־בדק הבית לכל אשר־ימצא שם בְּדֶקֶף: ⁶ (7) ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש

לא־חזקו הכהנים את־בֶּדֶק הַבַּיִת: ⁷(8) וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוֹדָע הַכֹּהֵן וּלְכַהֲנֵי אֲלֵהֶם מִדּוֹעַ אֵינְכֶם מִחֻזְקִים אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת וְעָתָה אֶל־תִּקְחוּ־כֶסֶף מֵאֵת מִכְרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֶהוּ: ⁸(9) וַיָּאֵתוּ הַכַּהֲנִים לְבַלְתֵּי קַחְתִּי־כֶסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבַלְתֵּי חִזַּק אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת: ⁹(10) וַיִּקַּח הַיהוֹדָע הַכֹּהֵן אֶרְוֹן אֶחָד וַיִּקַּב חַר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַהוּא בְּבֹאֵי־אִישׁ בֵּית יְהוָה וַנִּתְּנוּ־שָׁמָּה הַכַּהֲנִים שִׁמְרֵי הַסֶּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵּית־יְהוָה: ¹⁰(11) וַיְהִי כִּרְבֹב הַכֶּסֶף בְּאֶרְוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה: ¹¹(12) וַנִּתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמֵּתָכֵן עַל־יְדֵי־¹²עֲשֵׂי הַמִּלְאכָה הַפְּקֻדִים¹³ בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיאוּהוּ לְחֹרְשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים הַעֲשִׂים בֵּית יְהוָה: ¹²(13) וְלִגְדָרִים וּלְחֻצְבֵי הָאֵבֶן וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחְצָב לְחֻזַּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית־יְהוָה וּלְכָל אֲשֶׁר־יִצָּא עַל־הַבַּיִת לְחֻזְקָה: ¹³(14) אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה בֵּית יְהוָה סֹפּוֹת כֶּסֶף מִזְמָרוֹת מִזְרְקוֹת חֻצְרוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכִלְי־כֶסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵּית־יְהוָה: ¹⁴(15) כִּי־לַעֲשֵׂי הַמִּלְאכָה יִתְּנֶהוּ וְחֻזְקוֹ בֵּית־יְהוָה: ¹⁵(16) וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת־הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יְדֵם לְתַת לַעֲשֵׂי הַמִּלְאכָה כִּי בְּאִמְנָה הֵם עֹשִׂים: ¹⁶(17) כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֻטָּאוֹת לֹא יוֹבֵא בֵּית יְהוָה לְכַהֲנֵי יְהוָה: ¹⁷(18) אִזְּ יַעֲלֶה חֻזָּאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וְיִלְחֶם עִלְגַּת וְיִלְכְּדָהּ וַיִּשֶׂם חֻזָּאֵל פְּנָיו לְעִלּוֹת עַל־יְרוּשָׁלַם: ¹⁸(19) וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶת כָּל־הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר־הִקְדִּישׁוּ הַיְהוּדִים וַיְהוֹרֵם וַאֲחִיזָהוּ אֲבֹתָיו מִלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קְדָשָׁיו וְאֵת כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֻצְרוֹת בֵּית־יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְחֻזָּאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלַם: ¹⁹(20) וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַלֹּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ²⁰(21) וַיִּקְמוּ עִבְדָיו וַיִּקְשְׁרוּ־קֶשֶׁר וַיִּכּוּ אֶת־יְהוֹאָשׁ בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה סָלָא: ²¹(22) וַיּוֹבְדוּ בְּ־שִׁמְעַת וַיְהוֹבְדוּ בְּ־שִׁמְרֵן | עִבְדָיו הַכֹּהֵן וַיִּמָּתוּ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַמְצִיָּה בְּנוֹ תַחְתָּיו: ²²

12:9 חזק | lemma="חזק" x-morph="He,Rd:Ncfsa" strong="b:H3225"

12:11 יד | lemma="יד" x-morph="He,Ncbcs" strong="H3027"

12:11 המפקדים | lemma="מפקד" x-morph="He,Td:VHsmpa" strong="d:H6485a"

Chapter 13

¹בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן־אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן־יהוא על־ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ²ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל לא־סר ממנה: ³ויחראף יהוה בישראל ויתנם ביד | חזאל מלך־ארם ובגד בן־הדד בן־חזאל כל־הימים: ⁴ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את־לחץ ישראל כילתץ אתם מלך ארם: ⁵וייתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד־ארם וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול שלשום: ⁶אך לא־סרו מחטאות בית־ירבעם אשר־החטיא¹¹ את־ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: ⁷כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם־חמשים פְּרָשִׁים ועשרה רֹכָב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמעם כעפר לדש: ⁸ויתר דברי יהואחז וכל־אשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁹וישכב יהואחז עם־אבותיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: ¹⁰בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ¹¹ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל בה הלך: ¹²ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹³וישכב יואש עם־אבותיו וירבעם ישב על־כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: ¹⁴ואלישע חלה את־חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך־ישראל ויברך על־פניו ויאמר אבי | אבי רכב ישראל ופרשיו: ¹⁵ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ¹⁶ויאמר | למלך ישראל הרכב יך על־הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על־ידי המלך: ¹⁷ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ־תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את־ארם באפק עד־כלה: ¹⁸ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך־ישראל הר־ארצה ויר שלש־פעמים ויעמד: ¹⁹ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או־שש פעמים אז הכית את־ארם עד־כלה ועתה שלש פעמים תכה את־ארם: ²⁰וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה: ²¹ויהי הם | קברים איש והנה ראו את־הגדוד וישליכו את־האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על־רגליו: ²²וחזאל מלך ארם לחץ את־ישראל כל ימי יהואחז: ²³ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את־אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא־השליכם מעל־פניו עד־עתה: ²⁴וימת חזאל מלך־ארם וימלך בן־הדד בנו תחתיו: ²⁵וישב יהואש בן־יהואחז ויקח את־הערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את־ערי ישראל: ²⁵

13:6 החטיא | lemma="חטא" x-morph="He,Vhp3ms" strong="H2398"

Chapter 14

¹בשנת שתים ויואש בן־יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן־יואש מלך יהודה: ²בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין¹¹ מן־ירושלם: ³ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר־עשה יואש אביו עשה: ⁴רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ⁵ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את־עבדיו המכים את־המלך אביו: ⁶ואת־בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת־משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות כי אם־איש בחטאו וימת: ¹²

7 הוא־הכה את־אדום בְּגִיא־המלח¹³ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וְתַפֵּשׂ אֶת־הַסֶּלַע בַּמִּלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ יְקֹתָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ⁸ אִזּוֹ שָׁלַח אֲמִצִּיָּה מַלְאָכִים אֶל־יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְכֵה נְתַרְאָה פָּנִים: ⁹ וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמִצִּיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר הַחֹחַ אֲשֶׁר בְּלַבְנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֲרֶז אֲשֶׁר בְּלַבְנוֹן לֵאמֹר תִּנְהַא־אֶת־בְּתֵר לְבָנִי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹר חֵיַת הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּלַבְנוֹן וְתִרְמַס אֶת־הַחֹחַ: ¹⁰ הֲכֵה הַכֵּיַת אֶת־אֲדוֹם וְנִשְׂאָךְ לְבָךְ הַכְּבֹד וְשֵׁב בְּבֵיתְךָ וְלָמָּה תִּתְגַּרֵּה בְרַעָה וְנִפְלַתָּה אִתָּה וַיְהוּדָה עִמָּךְ: ¹¹ וְלֹא־שָׁמַע אֲמִצִּיָּהוּ וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרֹא פָּנִים הוּא וְאֲמִצִּיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּבֵית שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר לַיהוּדָה: ¹² וַיִּנְגַף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְסוּ אִישׁ לְאִהְלוֹ: ¹³ וְאֶת אֲמִצִּיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בֶּן־יְהוֹאָשׁ בֶּן־אֲחִזִּיָּהוּ תַפֵּשׂ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיְבַא־¹⁵ יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרֹץ בַּחֹמֹת יְרוּשָׁלַם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד־שַׁעַר הַפְּנֵה אַרְבַּע מֵאוֹת אָמָה: ¹⁴ וְלָקַח אֶת־כֶּל־הַזְּהָב־וְהַכֶּסֶף וְאֶת כָּל־הַכְּלִים הַנִּמְצָאִים בֵּית־יְהוָה וּבְאֲצֻרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי הַתַּעֲרָבוֹת וַיִּשֶׁב שְׁמֵרוֹנָה: ¹⁵ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמִצִּיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַלֵּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁶ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשִׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרְבֵּעַם בֶּן־נֹחַמִי: ¹⁷ וַיְחִי אֲמִצִּיָּהוּ בֶן־יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: ¹⁸ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲמִצִּיָּהוּ הַלֵּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ¹⁹ וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיִּנְסוּ לְכִישָׁה וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמְתְּהוּ שָׁם: ²⁰ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקְבֹּר בִּירוּשָׁלַם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד: ²¹ וַיִּקְחֻוּ כָּל־עַמֵּי יְהוּדָה אֶת־עֲזָרְיָה וְהוּא בֶן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אֹתוֹ תַּחַת אֲבִיו אֲמִצִּיָּהוּ: ²² הוּא בְּנֵה אֶת־אֵילֵי־תַּיִם וַיִּשְׁבֶּה לַיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו: ²³ בְּשַׁנְת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאֲמִצִּיָּהוּ בֶן־יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרְבֵּעַם בֶּן־יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן אַרְבַּעִים וְאַחַת שָׁנָה: ²⁴ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטָּאוֹת יָרְבֵּעַם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ²⁵ הוּא הִשִּׁיב אֶת־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבֹא חֲמַת עַד־יָם הָעַרְבָה כְּדָבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד־עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן־אֲמִתִּי הַנְּבִיא אֲשֶׁר מָגַת הַחֶפְרָ: ²⁶ כִּי־רָאָה יְהוָה אֶת־עֵינֵי יִשְׂרָאֵל מֵרָחֵק וַאֲפָס עֲצוּר וַאֲפָס עֲזוּב וַאֲיִן עֲזָר לִישְׂרָאֵל: ²⁷ וְלֹא־דָבַר יְהוָה לְמַחֹת אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיִּוְשַׁעִם בְּיַד יָרְבֵּעַם בֶּן־יְהוֹאָשׁ: ²⁸ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יָרְבֵּעַם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־נִלְחַם וְאֲשֶׁר הִשִּׁיב אֶת־דְּמָשֶׁק וְאֶת־חֲמַת לַיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הַלֵּא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁹ וַיִּשְׁכַּב יָרְבֵּעַם עִם־אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בֶּן־נֹחַמִי: ³⁰

¹⁴1:2 | יהוועדין | lemma="He,Np" x-morph="H3086" strong="

¹⁴6:2 | ימות | lemma="He,Vqi3ms" x-morph="H4191" strong="

¹⁴7:3 | מלח | lemma="He,Np" x-morph="H4417" strong="

¹⁴12:4 | לאהליו | lemma="He,R:Ncmpc:Sp3ms" x-morph="H0168" strong="

¹⁴13:5 | ויבאו | lemma="He,C:Vqw3mp" x-morph="H0935" strong="

Chapter 15

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בראמצייה מלך יהודה: 2 בן־שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם אמו וכליהו מירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו: 4 רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים מקטרים בבמות: 5 וינגע יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן־המלך על־הבית שפט את־עם הארץ: 6 ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: 7 וישכב עזריה עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: 8 בשנת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים: 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 10 ויקשר עליו שלם בן־יבש ויכהו קבל־עם וימיתוהו וימלך תחתיו: 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 12 הוא דברי־יהוה אשר דבר אל־יהוה לאמר בני רביעים ישבו לך על־כסא ישראל ויהי־כן: 13 שלום בן־יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח־ימים בשמרון: 14 ויעל מנחם בן־גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את־שלום בן־יביש בשמרון וימיתוהו וימלך תחתיו: 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתבים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 אִזּוֹ יָכֵה־מִנְחָם אֶת־תַּפְסַח וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ מִתְרַצָּה כִּי־אֵל פֶּתַח וַיִּךְ אֶת כָּל־הָהָרֹתִיָּה בַקַּעַפ: 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן־גדי על־ישראל עשר שנים בשמרון: 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל כל־ימיו: 19 בא פול מלך־אשור על־הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר־כסף להיות ידיו אלו להחזיק הממלכה בידו: 20 ויצא מנחם את־הכסף על־ישראל על כל־גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא־עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנחם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22 וישכב מנחם עם־אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן־מנחם על־ישראל בשמרון שנתים: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית־המלך: 26 ויתר דברי פקחיה ואת־הארץ ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתוהו וימלך תחתיו: 26 ויתר דברי פקחיה וכל־אשר עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: 27 בשנת חמשים ושתיים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן־רמליהו על־ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 29 בימי פקח מלך־ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את־עיון ואת־אבל בית־מעכה ואת־ינוח ואת־קדש ואת־חצור ואת־הבלעד ואת־הגלילה ואת־הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: 30 ויקשר־קשר הושע בן־אלה על־פקח בן־רמליהו ויכהו וימיתוהו וימלך

תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עזיה: ³¹ויתר דברי-פקח וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³²בשנת שתים לפקח בן-רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן-עזיהו מלך יהודה: ³³בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת-צדוק: ³⁴ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו עשה: ³⁵רק הבמות לא סרו עוד העם מזבתים ומקטרים בבמות הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון: ³⁶ויתר דברי יותם אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ³⁷בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-רמליהו: ³⁸וישכב יותם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: ⁹

11:15 מלך | lemma = "מלך" = "He,Ncmsa" x-morph = "H4428" strong =

Chapter 16

¹בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אחז בן-יותם מלך יהודה: ²בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: ³וילך בדרך מלכי ישראל וגם את-בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: ⁴ויזבח ויקטר בבמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן: ⁵אז יעלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל ורושלם למלחמה ויצרו על-אחז ולא יכלו להלחם: ⁶בעת ההיא השיב רצין מלך-ארם את-אילת לארם וינשל את-היהודים מאילות וארמים: ⁷באו אילת וישבו שם עד היום הזה: ⁸וישלח אחז מלאכים אל-תגלת פלסר מלך-אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך-ארם מכף מלך ישראל הקומים עלי: ⁹ויקח אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד: ¹⁰וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשטה ויגלה קירה ואת-רצין המית: ¹¹וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך-אשור דומשק וירא את-המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות המזבח ואת-תבניתו לכל-מעשהו: ¹²ויבן אוריה הכהן את-המזבח ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד-בוא המלך-אחז מדמשק: ¹³ויבא המלך מדמשק וירא המלך את-המזבח ויקרב המלך על-המזבח ויעל עליו: ¹⁴ויקטר את-עלתו ואת-מנחתו ויסך את-נסכו ויזרק את-דם השלמים אשר-לו גל-המזבח: ¹⁵ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על-ירך המזבח צפונה: ¹⁶ויצנה: ¹⁷והמלך-אחז את-אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את-עלת-הבקר ואת-מנחת הערב ואת-עלת המלך ואת-מנחתו ואת עלת כל-עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל-דם עלה וכל-דם-זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: ¹⁸ויעש אוריה הכהן ככל אשר-צוה המלך אחז: ¹⁹ויקצץ המלך אחז את-המסגרות המכונות ויסר מעליהם את-הכר: ²⁰ואת-הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: ²¹ואת-מוסר: ²²השבת אשר-בנו בבית ואת-מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: ²³ויתר דברי אחז אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁴וישכב אחז עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: ²⁵

11:16:6 | lemma = "אָרומי" = "He,C:Ngmpa" x-morph = "c:H0130" strong =

11:16:15 | lemma = "צוהו" = "He,C:Vpw3ms:Sp3ms" x-morph = "c:H6680" strong =

11:16:17 | lemma = "את" = "He,C:To" x-morph = "c:H0853" strong =

11:16:18 | lemma = "מיסך" = "He,Ncmsc" x-morph = "H4329" strong =

Chapter 17

¹בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן-אלה בשמרון על-ישראל תשע שנים: ²ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: ³ועליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהיילו הושע עבד וישב לו מנחה: ⁴וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל-סוא מלך-מצרים ולא-העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא: ⁵ויעל מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: ⁶בשנת התשיעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדין: ⁷ויהי כ-יחטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך-מצרים וייראו אלהים אחרים: ⁸ויכלו להם בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: ⁹ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-כן עליהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל-עריהם ממגדל נוצרים עד-עיר מבצר: ¹⁰ויצבו להם מצבות ואשרים על כל-גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן: ¹¹ויקטרו-ישם בכל-במות כגוים אשר-הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את-יהוה: ¹²ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את-ידבדב הזה: ¹³ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל-נביאיו: ¹⁴כל-חזה: ¹⁵לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל-התורה אשר צויתי את-אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ¹⁶ולא שמעו ויקשו את-ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: ¹⁷וימאסו את-חקיו ואת-בריתו אשר כרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד גם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: ¹⁸ויעזבו את-כל-מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים: ¹⁹

בטחנו הלא־הוא אשר הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ²³ועתה התערב נא את־אדני את־מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אִם־תוכל לתת לך רכבים עליהם: ²⁴ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: ²⁵עתה המבלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה: ²⁶ויאמר אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רב־שקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה: ²⁷ויאמר אליהם רב־שקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החמה לאכל את חריהם ¹¹ולשתות את־שיניהם עמכם: ²⁸ויעמד רב־שקה ויקרא בקול־גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור: ²⁹כה אמר המלך אל־ישיא לכם חזקיהו כי־לא יוכל להציל אתכם מידו: ³⁰ואל־יבטח אתכם חזקיהו אלי־הנה לאמר הצל יצילנו הנה ולא תנתן את־העיר הזאת ביד מלך אשור: ³¹אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשוראתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושנתו איש מי־בוהו: ³²עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל־תשמעו אל־חזקיהו כי־יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: ³³ההצל הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: ³⁴איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרנים הנע וענה כי־הצילו את־שמרון מידו: ³⁵מי בכל־אלהי הארצות אשר־הצילו את־ארצם מידו כי־יציל יהוה את־ירושלם מידו: ³⁶והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא זענהו: ³⁷ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר־עלה־הבית ושבנא הספר ויואח בראספ המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב־שקה:

11:18:27 צואתם | lemma="צוא" x-morph="He,Ncbpc:Sp3mp" strong="H6674"

Chapter 19

¹ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ²וישלח את־אליקים אשר־עלה־הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו הנביא בראמוץ: ³ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בניו עד־משבר וכח אין ללדה: ⁴אולי ישמע יהוה אלהיך את | כל־דברי רב־שקה אשר־שלחו מלך־אשור | אדניו לחרף אלהים חיו והולכי בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ⁵ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו: ⁶ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל־אדניכם כה | אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור אתי: ⁷הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: ⁸וישב רב־שקה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁹וישמע אל־תהקה מלך־כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר: ¹⁰כה תאמרו אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישיאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: ¹¹הנה | אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל: ¹²ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את־גוזן ואת־חבון ורצף ובני־עדן אשר בתל־אשר: ¹³איו מלך־חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרנים הנע וענה: ¹⁴ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ¹⁵ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: ¹⁶הטה יהוה | אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חיו: ¹⁷אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־הגוים ואת־ארצם: ¹⁸ונתנו את־אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אִם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום: ¹⁹ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: ²⁰וישלח ישעיהו בראמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב מלך־אשור שמעתי: ²¹זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת־ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם: ²²אתמי חרפת וגדפת ועלמי הרימות קול ותשא מרום עיניך על־קדוש ישראל: ²³ביד מלאכיך חרפת | אדני ותאמר ברב ¹¹רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארצו מבתור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: ²⁴אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכפ־פעמי כל יארי מצור: ²⁵הלא־שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתי עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות: ²⁶וישביהן קצרי־יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה: ²⁷ושבתה וצאתך ובאך ידעתי ואת התרזך אלי: ²⁸יען התרזך אלי ושאנך עלה באזני ושמת חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתוך בדרך אשר־באת בה: ²⁹וזה־לך האות אכול השנה ספיו ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ³⁰ויספה פליטת בית־יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³¹כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה זעשה־זאת: ³²לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא יבא אל־העיר הזאת ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפר עליה סלה: ³³בדרך אשר־בא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבא נאִם־יהוה: ³⁴ונגונתי אל־העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁵ויהי בלילה ההוא ויצא | מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁶ויסע וילך וישב סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה: ³⁷ויהי הוא משתחוה בית | נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ ארגט ומלך אסר־חדן בנו תחתי: פ

11:19:23 ברכב | lemma="רכב" x-morph="He,R:Ncmsc" strong="b:H7393"

Chapter 20

¹בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חֲזַקְיָהוּ לְמוֹת וַיָּבֵא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּרָאמוֹץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צוּ לְבֵיתְךָ כִּי מֵת אֶתָּה וְלֹא תַחִיָּה: ²וַיֹּסֵב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: ³אֵנָּה יְהוָה זָכֵר־נָא אֶת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתָּ לְפָנַי בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שְׁלֹם וְהַטּוֹב בְּעֵינַי עֲשִׂיתִי וַיִּבֶר חֲזַקְיָהוּ בְּכִי גְדוֹלִים: ⁴וַיְהִי יִשְׂעִיָּהוּ לֹא יֵצֵא חֲצֵר: ¹¹הִתִּיכְנָה וּדְבַר־יְהוָה הִנֵּה אֵלָיו לֵאמֹר: ⁵שׁוּב וְאִמַּרְתָּ אֶל־חֲזַקְיָהוּ נְגִיד־עַמִּי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ רְאִיתִי אֶת־דַּמְעֹתֶיךָ הַנְּנִי רַפָּא לְךָ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית יְהוָה: ⁶וְהִסַּפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכָּפָּ מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגִנּוֹתֶיהָ עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַנִּי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: ⁷וַיֹּאמֶר יִשְׂעִיָּהוּ קַחוּ דְבַלַּת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂמוּ עַל־הַשְּׁחִין וַיְחִי: ⁸וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל־יִשְׂעִיָּהוּ מַה אוֹת כִּי־רִפָּא יְהוָה לִי וְעַל־יָתִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה: ⁹וַיֹּאמֶר יִשְׂעִיָּהוּ זֶה־לְךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הֵלֶךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעְלוֹת אִם־יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעְלוֹת: ¹⁰וַיֹּאמֶר יְחֲזַקְיָהוּ נִקֵּל לְצַל לְנַטוֹת עֶשֶׂר מַעְלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הַצֵּל אַחֲרָיִת עֶשֶׂר מַעְלוֹת: ¹¹וַיִּקְרָא יִשְׂעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל־יְהוָה וַיָּשָׁב אֶת־הַצֵּל בְּמַעְלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בְּמַעְלוֹת אֶחָד אַחֲרָיִת עֶשֶׂר מַעְלוֹת: ¹²כַּעֲת הָיָא שְׁלַח בְּרֹאזֶךְ בְּלֹאדָן בְּנֵי־בִלְאָדָן מֶלֶךְ־בְּבֶל סָפְרִים וּמְנַחֵה אֶל־חֲזַקְיָהוּ כִי שָׁמַע כִּי חָלָה חֲזַקְיָהוּ: ¹³וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חֲזַקְיָהוּ וַיִּרְאֵם אֶת־כָּל־בֵּית נִכְתָּה אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים וְאֶת שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֶת בֵּית כְּלָיו וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֹצְרוֹתָיו לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הָרָאם חֲזַקְיָהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מַמְשַׁלְתּוֹ: ¹⁴וַיָּבֵא יִשְׂעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה אָמַרו | הַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאֵינָן יָבֹאוּ אֵלָיִךְ וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ מֵאֲרָץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבְּבֶל: ¹⁵וַיֹּאמֶר מַה רָאוּ בְּבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הָרְאִיתֶם בְּאַצְרֹתַי: ¹⁶וַיֹּאמֶר יִשְׂעִיָּהוּ אֶל־חֲזַקְיָהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה: ¹⁷הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנֹשָׂא | כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אֲצִרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בְּבִלְהָ לֹא־יִוָּתֵר דְּבַר אֶמֶר יְהוָה: ¹⁸וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקְחוּ: ¹²וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכַל מֶלֶךְ בְּבֶל: ¹⁹וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל־יִשְׂעִיָּהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם־שְׁלֹמֹם וְאֵמֶת יְהִי בִימֵי: ²⁰וַיִּתֵּר דְּבַר־יְחֲזַקְיָהוּ וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַבְּרָכָה וְאֶת־הַתַּעֲלָה וַיָּבֵא אֶת־הַמִּים הָעִירָה הַלְּאִיָּהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְחִימִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ²¹וַיִּשְׁכַּב חֲזַקְיָהוּ עִם־אֲבָתָיו וַיִּמְלֶךְ מְנַשֶּׁה בְּנֵי תַחְתִּיּוֹ: ⁹

20:4 ¹¹ | העיר = lemma | "עיר" = "He,Td:Ncfsa" x-morph="d:H5892b" strong="

18:20 ¹² | יקח | lemma = "He,Vqi3ms" x-morph="H3947" strong="

Chapter 21

¹בְּיָשָׁנִים עָשָׂה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְּמַלְכוֹ וְחַמְשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ חַפְצִיָּבָה: ²וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּתוֹעֵבַת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: ³וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אָבָד חֲזַקְיָהוּ אָבִיו וַיִּקַּם מִזְבַּחַת לְבַעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחֲאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְכָל־צִבְאָ הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבַד אֹתָם: ⁴וַיִּבְנֶה מִזְבַּחַת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת־שְׁמֵי: ⁵וַיִּבֶן מִזְבַּחוֹת לְכָל־צִבְאָ הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁתֵי חֲצֵרוֹת בֵּית־יְהוָה: ⁶וְהָעֶבְרִי אֶת־בְּנֵי בָאֵשׁ וְעוֹנָן וְנַחֲשׁ וְעֵשָׂה אוֹב וַיְדַעְנִים הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לְהַכְעִיס: ⁷וַיִּשֶׂם אֶת־פֶּסֶל הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּנֵי בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחֻרְתִּי מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת־שְׁמֵי לְעוֹלָם: ⁸וְלֹא אֲסִיף לְהַנִּיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְוֹתָם | אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכָל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֹתָם עַבְדִּי מֹשֶׁה: ⁹וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּתְעַם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת אֶת־הָרַע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰וַיְדַבֵּר יְהוָה בִּידֵי־עַבְדּוֹ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר: ¹¹וַיַּעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתַּעֲבוֹת הָאֵלֶּה הָרַע מִכָּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר לִפְנֵי וַיַּחֲטֵא גַם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלֵיו: ¹²לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מִבֵּיא רָעָה עַל־יְרוּשָׁלַם וְיְהוּדָה אֲשֶׁר כָּל־שְׁמֵעָה: ¹¹תִּצְלַנָּה שְׁתֵּי אֲזַנָּיו: ¹³וְנִטְיִיתִי עַל־יְרוּשָׁלַם אֶת קוֹ שְׁמֹרוֹן וְאֶת־מִשְׁקַלֹּת בֵּית אַחֲאָב וּמַחֲיִיתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר־יִמַּחֵה אֶת־הַצְּלַחַת מִזָּה וְהַפֶּךְ עַל־פְּנֵיהֶ: ¹⁴וְנִטְשֵׁתִי אֶת שְׂאֵרֵי נַחֲלָתִי וְנִתְּתִים בְּיַד אִיבִיהֶם וְהָיוּ לְבוֹ וּלְמַסָּה לְכָל־אִיבִיהֶם: ¹⁵וַיַּעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָרַע בְּעֵינָי וַיְהִי מִכְעִסִים אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁶וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה הִרְבָּה מֵאֵד עַד אֲשֶׁר־מָלָא אֶת־יְרוּשָׁלַם פֶּה לְפִה לְבָד מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה: ¹⁷וַיִּתֵּר דְּבַר־יְחֲזַקְיָהוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא הֲלֵאֵיהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְחִימִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ¹⁸וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבָתָיו וַיִּקְבֶּר בְּגִבְרַתוֹ וַיִּמְלֶךְ אָמוֹן בְּנֵי תַחְתִּיּוֹ: ¹⁹בְּיָשָׁנִים וְשָׁנָה אָמוֹן בְּמַלְכוֹ וְשָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ מִשְׁלֵמַת בַּת־חֲרוּץ מִן־טִבְעָה: ²⁰וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו: ²¹וַיִּלֶךְ בְּכָל־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר־הֵלֶךְ אָבִיו וַיַּעֲבַד אֶת־הַגְּלִילִים אֲשֶׁר עַבְדָּ אָבִיו וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם: ²²וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הֵלֶךְ בְּדַרְךָ יְהוָה: ²³וַיִּקְשְׁרוּ עַבְדֵי־אָמוֹן עֲלָיו וַיִּמְיֹתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ: ²⁴וַיִּבֶן עִם־הָאָרֶץ אֶת כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם־הָאָרֶץ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי תַחְתִּיּוֹ: ²⁵וַיִּתֵּר דְּבַר־יְחֲזַקְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֵאֵיהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְחִימִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ²⁶וַיִּקְבֶּר אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ בְּגִבְרַתוֹ וַיִּמְלֶךְ יִשְׂשִׁיבָר בְּנֵי תַחְתִּיּוֹ: ⁹

21:12 ¹¹ | שמעיו | lemma = "He,Vqrmpc:Sp3ms" x-morph="H8085" strong="

Chapter 22

¹בַּיּוֹם שֶׁנֶהְיָה יְאִשִּׁיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יִדְיָה בַת־עֲדִיָּה מִבְּצֻקֶת: ²וַיַּעַשׂ הַיִּשָּׂר בְּעֵינָיו יְהוָה וַיִּלְךְ בְּכַל־דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו וְלֹא־סָר יְמִינוֹ וּשְׂמֹאלוֹ: ³וַיְהִי בְּשִׁמְנֵה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ יִאֲשִׁיָּהוּ שָׁלַח אֶת־שֹׁפֶן בֶּן־אַצְלִיָּהוּ בֶן־מִשְׁלֵם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה לֵאמֹר: ⁴עֲלֵה אֶל־חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְתֵם אֶת־הַכֹּסֶף הַמוֹנֵב בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶסְפוּ שְׁמֵרֵי הַסֹּף מֵאֵת הָעָם: ⁵וַיִּתְּנֵהוּ ¹¹עַל־יַד עֹשֵׂי הַמִּלְאכָה הַמְּפֻקְדִים בְּבֵית ¹²יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ לְעֹשֵׂי הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה לְחֹזֶק בְּדוֹק הַבַּיִת: ⁶לְחַרְשֵׁים וְלַבְּנָיִם וְלַגְּדָרִים וְלַקְּנוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחְצֵב לְחֹזֶק אֶת־הַבַּיִת: ⁷אֲךָ לֹא־יִחַשְׁבֹּת אַתֶּם הַכֹּסֶף הַנִּתֵּן עֲלֵיכֶם כִּי בְּאַמוּנָה הֵם עֹשִׂים: ⁸וַיֹּאמֶר חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל־שֹׁפֶן הַסֹּפֵר סֹפֵר הַתּוֹרָה מִצְּאֵתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חַלְקִיָּהוּ אֶת־הַסֹּפֵר אֶל־שֹׁפֶן וַיִּקְרָאֵהוּ: ⁹וַיֵּבֵא שֹׁפֶן הַסֹּפֵר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר הַתִּיכּוֹ עֲבָדֶיךָ אֶת־הַכֹּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמִּלְאכָה הַמְּפֻקְדִים בֵּית יְהוָה: ¹⁰וַיִּגְדֹּ שֹׁפֶן הַסֹּפֵר לְמֶלֶךְ לֵאמֹר סֹפֵר נִתֵּן לִי חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שֹׁפֶן לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ: ¹¹וַיְהִי כַשְּׂמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי סֹפֵר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו: ¹²וַיִּצַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּן־שֹׁפֶן וְאֶת־עַכְבָּוֹר בֶּן־מִיכָיָה וְאֶת־ שֹׁפֶן הַסֹּפֵר וְאֶת־עֹשֵׂי הַמִּלְאכָה לֵאמֹר: ¹³לָכֵן דְּרָשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעֵדֵי וּבְעֵדֵי־הָעָם וּבְעֵדֵי כָל־יְהוּדָה עַל־דְּבָרֵי הַסֹּפֵר הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי־גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר־הָיָא נֹצֵתָה בְּנוֹ עַל־אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל־דְּבָרֵי הַסֹּפֵר הַזֶּה לְעֹשׂוֹת כְּכֹל־הַכְּתוּב עֲלֵינוּ: ¹⁴וַיִּלְךְ חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וְאֲחִיקָם וְעַכְבָּוֹר וְשֹׁפֶן וְעֹשֵׂי הַמִּלְאכָה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת | שְׁלֵם בֶּן־תַּקּוּהָ בֶן־חַרְחֹס שְׁמֵר הַבְּגָדִים וְהָיָא יֹשֵׁבֵת בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנֵה וַיְדַבְּרוּ אֵלָיָה: ¹⁵וַתֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַרו לְאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֲתֶכֶם אֵלָי: ¹⁶כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּבִי אֲמַר מִבֵּית יְהוָה אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַסֹּפֵר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: ¹⁷תַּחַת | אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִיסֵנִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְנֹצֵתָה חֲמַתִּי בְּמַקּוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבְּהוּ: ¹⁸וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְׁלַח אֲתֶכֶם לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ: ¹⁹וַעֲנֵן רַךְ־לִבְבְךָ וְתִכְנַע | מִפְּנֵי יְהוָה בְּשִׁמְעֶךָ אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי עַל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו לְהִיּוֹת לְשִׁמְהָ וְלַקְּלָלָהּ וְתִקְרַע אֶת־בְּגָדֶיךָ וְתִבְכֶּה לְפָנָי וְגַם אֲנֹכִי שָׁמַעְתִּי נֹאֵם־יְהוָה: ²⁰לָכֵן הַנְּבִי אֶסְפֶּךָ עַל־אֲבֹתֶיךָ וְנִאֲסַפְתָּ אֶל־קִבְרֹתֶיךָ בְּשֹׁלֹם וְלֹא־תִרְאִינָה עֵינֶיךָ בְּכָל־הָרְעָה אֲשֶׁר־אֲנִי מֵבִיא עַל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיֹּשִׁיבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר:

¹¹22:5 ויתנה | lemma="נתן" x-morph="c:H5414" strong="

¹²22:5 בית | lemma="בית" x-morph="b:H1004b" strong="

Chapter 23

¹וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: ²וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם אֹתוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמַקְטָן וְעַד־גְּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי סֹפֵר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: ³וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הַעֲמוּד וַיִּכְרַת אֶת־הַבְּרִית | לְפָנָיו וַיְהִי לְלַכַּת אַחֵר וַיְהִי וּלְשִׁמֹּר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו וְכָל־לֵב וְכָל־נֶפֶשׁ לְהִקִּים אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתוּבִים עַל־הַסֹּפֵר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם בְּבִרְתִּי: ⁴וַיִּצַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כַּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׁמֵרֵי הַסֹּף לְהוֹצִיא מֵהִיכָל יְהוָה אֶת־כָּל־הַכְּלִים הַעֲשׂוּיִם לְבַעַל וְלֹא־שָׂרָה וְלִכְלֵ צִבָּא הַשָּׁמַיִם וְיִשְׂרָפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלַם בְּשַׁדְּמוֹת קִדְרוֹן וְנִשְׂא אֶת־עַפְרָם בֵּית־אֵל: ⁵וְהַשְׁבִּית אֶת־הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נִתְּנוּ מִלְכֵי יְהוּדָה וַיִּקְטְרוּ בְּבַמּוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְבֵּי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַמְּקוֹטְרִים לְבַעַל לְשִׁמֵשׁ וְלִירָח וּלְמַזְלוֹת וְלִכְלֵ צִבָּא הַשָּׁמַיִם: ⁶וַיִּצַּח אֶת־הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלַם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרַף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיִּדַּק לְעַפֵּר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־עַפְרָה עַל־קִבְרֵי בְנֵי הָעָם: ⁷וַיִּתֵּךְ אֶת־בְּתֵי הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר הִנְשִׂים אֲרָגוֹת שָׁם בְּתִים לְאֲשֵׁרָה: ⁸וַיִּבָּא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מִעָרֵי יְהוּדָה וַיִּטְמְאוּ אֶת־הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ־שָׁמָה הַכֹּהֲנִים מִגֹּבַע עַד־בָּאָר שֶׁבַע וְנִתְּץ אֶת־בַּמּוֹת הַשְּׂעָרִים אֲשֶׁר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁר־הַעִיר אֲשֶׁר־עַל־שְׂמֹאל אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר: ⁹אֲךָ לֹא יָעִלוּ כַּהֲנֵי הַבַּמּוֹת אֶל־מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי אִם־אֶכְלוּ מִצּוֹת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: ¹⁰וְטִמְא אֶת־הַתֶּפֶת אֲשֶׁר בְּנֵי בְּרִיָּהֲנָם ¹¹לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בִּתּוֹ בְּאֵשׁ לְמֶלֶךְ: ¹¹וַיִּשְׁבַּת אֶת־הַסּוֹסִים אֲשֶׁר נִתְּנוּ מִלְכֵי יְהוּדָה לְשִׁמֵשׁ מִבֵּית יְהוָה אֶל־לִשְׁכַת נְתִינֵי־מֶלֶךְ הַסֹּרִיס אֲשֶׁר בְּפָרוּרִים וְאֶת־מַרְכָּבוֹת הַשָּׁמֶשׁ שָׂרָף בְּאֵשׁ: ¹²וְאֶת־הַמַּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל־הַגֵּג עֲלִית אַחַז אֲשֶׁר־עָשׂוּ | מִלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַמַּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה מְנַשֶּׁה בְּשֵׁתִי חֲצֹרוֹת בֵּית־יְהוָה נִתְּץ הַמֶּלֶךְ וַיִּרֶץ מִשֵּׁם וְהִשְׁלִיךְ אֶת־עַפְרָם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן: ¹³וְאֶת־הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר | עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר מִימִין לְהַר־הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְעִשְׂתֵּרֶת | שִׁקְץ צִידֹנִים וְלִכְמוֹשׁ שִׁקְץ מוֹאָב וּלְמַלְכָם תוֹעֵבֶת בְּנֵי־עַמּוֹן טִמְא הַמֶּלֶךְ: ¹⁴וְשִׁבַר אֶת־הַמַּצְבּוֹת וַיִּכְרַת אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיִּמְלֵא אֶת־מְקוֹמָם עֲצָמוֹת אָדָם: ¹⁵וְגַם אֶת־הַמַּזְבַּח אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַבְּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבַּעַם בֶּן־נִבְטָא אֲשֶׁר חָסִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־הַמַּזְבַּח הַהוּא וְאֶת־הַבְּמָה נִתְּץ וַיִּשְׂרַף אֶת־הַבְּמָה הַדּוֹק לְעַפֵּר וְשָׂרָף אֲשֵׁרָה: ¹⁶וַיִּפְּן יִאֲשִׁיָּהוּ וַיֵּרָא אֶת־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־שָׁם בְּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת־הַעֲצָמוֹת מִן־הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרַף עַל־הַמַּזְבַּח וַיִּטְמְאֵהוּ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ¹⁷וַיֹּאמֶר מַה הַצִּיּוֹן הַלֵּז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֵה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הָעִיר הַקְּבָרִים אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל הַמַּזְבַּח בֵּית־אֵל: ¹⁸וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אֶל־יָדָיו עֲצָמָתוֹ וַיִּמְלְטוּ עֲצָמָתוֹ אֶת־עֲצָמוֹת הַנְּבִיאָא אֲשֶׁר־בָּא מִשְׁמֹרֹן: ¹⁹וְגַם אֶת־כָּל־בְּתֵי הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר | בְּעָרֵי שְׁמֹרֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ מִלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְּעִיסֵם הַסִּיר יִאֲשִׁיָּהוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכֹל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל: ²⁰וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־כַּהֲנֵי הַבַּמּוֹת אֲשֶׁר־שָׁם עַל־הַמַּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרַף אֶת־עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁבַּב יְרוּשָׁלַם: ²¹וַיִּצַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּכַתּוּב עַל סֹפֵר הַבְּרִית הַזֶּה: ²²כִּי לֹא נַעֲשָׂה כְּפֶסַח הַזֶּה מִימֵי הַשְּׂפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל־יְמֵי מִלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלְכֵי יְהוּדָה: ²³כִּי אִם־בְּשִׁמְנֵה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ יִאֲשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: ²⁴וְגַם אֶת־הָאֲבֹת וְאֶת־הַיָּדְעָנִים וְאֶת־הַתְּרַפִּים וְאֶת־הַגְּלָלִים וְאֶת־כָּל־הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יִאֲשִׁיָּהוּ לְמַעַן הַקִּים

את דברי התורה הכתבים על־הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: ²⁵ וכמהו לא־היה לפניו מלך אשר־שב אל־יהוה בכל־לבבו ובכל־נפשו ובכל־מאדו ככל תורת משה ואחריו לא־קם כמהו: ²⁶ אך | לא־שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר־חנה אפו ביהודה על כל־הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ²⁷ ויאמר יהוה גם את־יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל ומאסתי את־העיר הזאת אשר־בחרתי את־ירושלם ואת־הבית אשר אשר אמרתי יהיה שמי שם: ²⁸ ויתר דברי יאשיהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁹ בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשרור על־נהר־פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתוהו במגדו כראתו אתו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו ויקברוהו ויקח עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו ותחת אביו: ³¹ בן־עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת־ירמיהו מלבנה: ³² ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשו אבתיו: ³³ ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת ממלך־¹² בירושלם ויתר־ענש על־הארץ מאה ככר־כסף ככר זהב: ³⁴ ומלך פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו וחתת יאשיהו אביו ויסב את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש כערכו נגש את־הכסף ואת־הזהב את־עם הארץ לתת לפרעה נכה: ³⁶ בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבדיה: ¹³ בת־פדיה זרומה: ³⁷ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשו אבתיו:

¹¹23:10 בני | lemma="בן" x-morph="He,Ncmprc" strong="H1121a"

¹²23:33 במלך | lemma="מלך" x-morph="He,R:Vqc" strong="b:H4427a"

¹³23:36 זבדיה | lemma="זבדיה" x-morph="He,Np" strong="H2080"

Chapter 24

¹ בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהילו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד־בו: ² וישלח יהוה | בו את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת | גדודי מואב ואת גדודי בני־עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: ³ אך | על־פי יהוה היתה יהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ וגם דם־הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלם דם נקי ולא־אבה יהוה לסלח: ⁵ ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ⁶ וישכב יהויקים עם־אבתיו ומלך יהויכין בנו זחתי: ⁷ ולא־הסיר עוד מלך מצרים לצאת מארצו כילקח מלך בבל מנחל מצרים עד־נהר־פרת כל אשר היתה למלך מצרים: ⁸ בן־שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן מירושלם: ⁹ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה אביו: ¹⁰ בעת ההיא עלה ¹¹ עבדי נבכדנאצר מלך־בבל ירושלם ותבא העיר במצור: ¹¹ ויבא נבוכדנאצר מלך־בבל על־העיר עבדיו צרים עליה: ¹² ויצא יהויכין מלך־יהודה על־מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמונה למלכו: ¹³ ויוצא משם את־כל־אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את־כל־כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך־ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ¹⁴ והגלה את־כל־ירושלם ואת־כל־השרים ואת | כל־גבונני החיל עשרה ¹² אלפים גולה וכל־החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם־הארץ: ¹⁵ ויגל את־יהויכין בבלה ואת־אם המלך ואת־נשי המלך ואת־סריסיו ואת ¹³ אולי הארץ הולין גולה מירושלם בבלה: ¹⁶ ואת כל־אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך־בבל גולה בבלה: ¹⁷ ומלך מלך־בבל את־מתניהו דדו תחתיו ויסב את־שמו צדקיהו: ¹⁸ בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל ¹⁴ בת־ירמיהו מלבנה: ¹⁹ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה יהויקים: ²⁰ כי | על־אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד־השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ¹⁰

¹¹24:10 עלה | lemma="עלה" x-morph="He,Vqp3ms" strong="H5927"

¹²24:14 עשרת | lemma="עשר" x-morph="He,Acmsc" strong="H6235"

¹³24:15 אילי | lemma="אול" x-morph="He,Ncmprc" strong="H0193b"

¹⁴24:18 חמוטל | lemma="חמוטל" x-morph="He,Np" strong="H2537"

Chapter 25

¹ ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: ² ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ³ בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ: ⁴ ותבקע העיר וכל־אנשי המלחמה | הלילה דרך שער | בין החמתיים אשר על־גן המלך וכשדים על־העיר סביב וילך דרך הערבה: ⁵ ויחדפו חיל־כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל־חילו נפצו מעליו: ⁶ ויתפשו את־המלך ויעלו אתו אל־מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: ⁷ ואת־בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל: ⁸ ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע־עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך־בבל בא נבוזראדן רב־טבתיים עבד מלך־בבל ירושלם: ⁹ וישרף את־בית־יהוה ואת־בית המלך

ואת כל־בתי ירושלים ואת־כל־בית גדול שרף באש: ¹⁰ואת־חומת ירושלים סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר רב־טבחים: ¹¹ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים אשר נפלו על־המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב־טבחים: ¹²ומדלת הארץ השאיר רב־טבחים לקרמים וליגבים: ¹³ואת־עמודי הנחשת אשר בית־יהוה ואת־המכונות ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו כשדים וישאו את־נחשתם בבלה: ¹⁴ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזמרות ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר ישרתו־בם לקחו: ¹⁵ואת־המזרקות אשר זהב־זהב ואשר־כסף־כסף לקח רב־טבחים: ¹⁶העמודים | שנים הים האחד והמכונות אשר־עשה שלמה לבית יהוה לא־היה משקל לנחשת כל־הכלים האלה: ¹⁷שמנה עשרה אמה קומת | העמוד האחד וכתרת עליו | נחשת וקומת הכתרת שלש אמות: ¹⁸ושבכה ורמנים על־הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על־השבכה: ¹⁸ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת שמרי הסף: ¹⁹ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־הוא פקיד | על־אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: ²⁰ויקח אתם נבוזראדן רב־טבחים וילך אתם על־מלך בבל ובלתה: ²¹ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ²²והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן: ²³וישמעו כל־שרי החילים המה והאנשים כי־הפקיד מלך־בבל את־גדליהו ויבאו אל־גדליהו המצפה וישמעאל בן־נתניה ויוחנן בן־קרח ושריה בן־תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם: ²⁴וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך בבל ויטב לכם: ²⁵ויהי | בחדש השביעי בא וישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את־גדליהו וימת ואת־היהודים ואת־הכשדים אשר־היו אתו במצפה: ²⁶ויקמו כל־העם מקטן ועד־גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: ²⁷ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך־יהודה בשנים עשר חֻדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את־ראש יהויכין מלך־יהודה מבית כלא: ²⁸וידבר אתו טבות ויתן את־כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל: ²⁹ושנא את בגדי אתו כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל־ימי זָיו: ³⁰וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת המלך דבר־יום ביום כל ימי חייו:

¹¹25:17 אמה | lemma="אמה" He,Ncfsa x-morph="H0520a" strong=

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community